

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	9512100157
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9512100157.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika v trestnej veci proti obžalovanému Z. J. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 24. júna 2014 v Bratislave o odvolaní obžalovaného Z. J. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. októbra 2013, sp. zn. PK - 1 T 32/2012, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Z. J., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom H. X. XXXX/XX, J., odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

v bode 1

Z. J. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, dňa 19. 11. 2007 v čase okolo 14.39 hod. v kancelárskych priestoroch Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, si od žiadateľov o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave H. Z. a prostredníctvom neho aj od V. O. dal sľúbiť úplatok v bližšie nešpecifikovanej peňažnej sume za pomoc a zabezpečenie úspešného vykonania skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov pred skúšobnou komisiou,

v bode 2

Z. J. dňa 31. 10. 2007 v čase okolo 14.15 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave a samostatne spracúvajúci rozhodnutia, ako i vykonávajúci udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú nepravidelnú autobusovú dopravu a medzinárodnú

cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, prijal od žiadateľa o preukázanie odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave S. F. platok vo výške 1000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 33,19 Eur a fľašu nezisteného alkoholu za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečil dňa 17. 10. 2007 úspešné uznanie jeho osoby za odborne spôsobilého na podnikanie v cestnej doprave bez vykonania skúšky na základe získaného stredoškolského vzdelania v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov a taktiež za to, že mu zo svojej pozície odborného radcu zabezpečí bezproblémové a rýchle získanie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave, ktoré mu aj bolo vydané dňa 06. 11. 2007,

v bode 3

Z. J. dňa 19. 11. 2007 v čase okolo 12.36 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, si v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov vyžiadal od žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave E. P. platok vo výške 500 Eur za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, konanej dňa 20. 11. 2007, zabezpečil pred skúšobnou komisiou úspešné vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov bez skutočného preskúšania požadovaných odborných vedomostí a iba na základe dopredu vyplnených a opísaných testov, ktorý neskoršie aj prevzal,

v bode 4

Z. J. dňa 19. 11. 2007 v čase okolo 13.00 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, po predchádzajúcej dohode prijal od žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave K. F. platok vo výške 10.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 331,94 Eur za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečil dňa 16. 10. 2007 pred skúšobnou komisiou úspešné vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v medzinárodnej nákladnej cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov,

v bode 5

Z. J. dňa 29. 11. 2007 v čase okolo 10.00 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý samostatne spracúva rozhodnutia, ako i vykonáva udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, si vyžiadal od konateľa obchodnej spoločnosti P. so sídlom vo Svite, Y. L. P., najprv finančnú čiastku 100 Sk, vzápätí zvýšil svoju požiadavku na 1000 Sk a nakoniec na 5000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 3,32 Eur, 33,19 Eur a 165,97 Eur ako príspevok na pohostenie pri posedení v rámci ich úradu za to, že uvedenému konateľovi a jeho obchodnej spoločnosti do budúcnosti v roku 2008 zo svojej pozície odborného radcu zabezpečí bezproblémové získanie prepravných povolení na Ukrajinu a iných východoeurópskych krajín, ktoré bude ich krajský úrad od roku 2008 v zmysle § 29 ods. 1 písm. b/ zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave odovzdávať dopravcom a dňa 10. 12. 2007 v čase okolo

16.49 hod. opätovne v kancelárskych priestoroch Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, si vyžiadajú sumu vo výške 3000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 99,58 Eur od L. P. prevzal, pričom ešte toho istého dňa v uvedených kancelárskych priestoroch krajského úradu v ďalšom rozhovore s L. P. od tohto taktiež žiadal za poskytnutie uvedených prepravných povolení aj zabezpečenie a dovoz ojazdeného auta zo zahraničia pre svojho syna, pričom takéto vozidlo zn. Peugeot 307 v januári 2008 po dovoze zo zahraničia od L. P. aj v Prešove v mieste svojho bydliska pred bytovkou prevzal,

v bode 6

Z. J. dňa 29. 11. 2007 v čase okolo 12.33 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý samostatne spracúva rozhodnutia, ako i vykonáva udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, prijal od H. F. finančný úplatok vo výške 2000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 66,39 Eur za to, že mu v rozpore s ustanoveniami § 21 ods. 3, ods. 4 a § 41a ods. 2 písm. e/ zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení účinnom v čase spáchania skutku, bez doloženia potrebných dokladov o bezpečnosti a prevádzkyschopnosti dopravného prostriedku a súčasne s vedomým uvedením nepravdivých údajov v žiadosti, zabezpečí rozšírenie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu o jedno vozidlo v zmysle § 21 ods. 2, ods. 4 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave pre firmu R., so sídlom v Humennom na Laboreckej 37, ktorú H. F. na krajskom úrade zastupoval, na základe čoho aj dňa 03. 12. 2007 bolo rozhodnutie o rozšírení povolenie vydané,

v bode 7

Z. J. dňa 10. 12. 2007 v čase okolo 14.11 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave a člen tejto komisie, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov si u žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave J. Y. nechal sľúbiť poskytnutie úplatku vo výške 12.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 398.33 Eur za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšok odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečí pred skúšobnou komisiou úspešné vykonanie skúšky na preukázanie odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, konanej dňa 18. 12. 2007 bez skutočného preskúšania požadovaných odborných vedomostí a iba na základe dopredu vyplnených a opísaných testov, pričom následne dňa 14. 12. 2007 v čase okolo 11.46 hod. v kancelárskych priestoroch Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, uvedený úplatok vo výške 12.000 Sk, teda po prepočítaní konverzným kurzom vo výške 398.33 Eur v obálke od J. Y. aj prijal,

v bode 8

Z. J. dňa 12. 12. 2007 v bližšie nezistenom čase od 07.30 hod. do 15.30 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zabezpečujúci činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, u žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave E. H. si nechal sľúbiť poskytnutie úplatku vo výške 10.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 331,94 Eur za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečí pred skúšobnou komisiou úspešné vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov

konanej dňa 29. 01. 2008, pričom zabezpečenie úspešného vykonania týchto skúšok za úplatok v sume 10.000 Sk, po prepočítaní konverzným kurzom v sume 331,94 Eur, potvrdil E. H. v kancelárii krajského úradu aj dňa 08. 01. 2008 v čase okolo 9.30 hod., kedy zároveň za vyššie uvedenú protislužbu prevzal ako úplatok aj fľašu čirej liehoviny - slivovice v presne nezistenom objeme,

v bode 9

Z. J. dňa 20. 12. 2007 v čase okolo 11.02 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, po predchádzajúcej dohode pri stretnutiach zo dňa 01. 12. 2007 vo dvore rodinného domu na bližšie nezistenom mieste v Krivanoch a 11. 12. 2007 v kancelárii krajského úradu, prijal od žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave E.A.úplatok vo výške 15.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 497,91 Eur za to, že mu ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečil úspešné vykonanie skúšok odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle §3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších zmien a doplnkov, konanej dňa 18. 12. 2007 bez skutočného preskúšania požadovaných odborných vedomostí a iba na základe dopredu vyplnených a opísaných testov,

v bode 10

Z. J. v čase od 04. 01. 2008 do 29. 01. 2008 ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave a člen tejto komisie, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, ako aj na iných nezistených miestach, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, si najmenej štyrikrát pri osobných stretnutiach a telefonických rozhovoroch nechal sľúbiť prostredníctvom E. H. od žiadateľa o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave J. H. poskytnutie úplatku vo výške 10.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 331,94 Eur za to, že bez skutočného preskúšania požadovaných odborných vedomostí a iba na základe dopredu vyplnených a opísaných testov v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. m/, ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších zmien a doplnkov zabezpečil pred skúšobnou komisiou J. H.spešné vykonanie skúšky odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších zmien a doplnkov, konanej dňa 29. 01. 2008,

v bode 11

Z. J. dňa 07. 01. 2008 v čase okolo 12.11 hod. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, poverený posudzovacou a rozhodovacou činnosťou pri udeľovaní a odnímaní povolení na medzinárodnú nepravidelnú autobusovú dopravu a medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, ako aj v rozpore s § 2, § 21 a § 41a zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, prevzal od Y. P. - zodpovedného zástupcu spoločnosti E. P. N. so sídlom v Snine, R. finančný úplatok vo výške 1000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 33,19 Eur za to, že mu bez doloženia všetkých potrebných dokladov o bezúhonnosti, odbornej spôsobilosti, finančnej spoľahlivosti žiadateľa, bezpečnosti a prevádzkyschopnosti dopravného prostriedku, a teda bez náležitého preskúmania splnenia podmienok zabezpečí rýchle a bezproblémové udelenie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu na tri vozidlá, na základe čoho aj nasledujúceho dňa 08. 01. 2008 bolo rozhodnutie o povolení vydané,

v bode 12

Z. J. ako pracovník Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý zabezpečuje činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v kancelárii č. 109 tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov po predchádzajúcej dohode zo dňa 19. 11. 2007 a 07. 12. 2007, kedy si od K. F. nechal úplatok sľúbiť, následne dňa 07. 01. 2008 v čase okolo 14.44 hod. v tých istých kancelárskych priestoroch úradu prijal v obálke prostredníctvom K. F. od H. M. dohodnutý úplatok vo výške 15.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 497,91 Eur za to, že ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave zabezpečil dňa 18. 12. 2007 pred skúšobnou komisiou žiadateľovi H. M. úspešné vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov,

v bode 13

Z. J. dňa 16. 01. 2008 v čase okolo 15.12 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý samostatne spracúva rozhodnutia, ako i vykonáva udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú nepravidelnú autobusovú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, prevzal od Ing. Y. N. finančný úplatok vo výške 1000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 33,19 Eur a predtým v čase o 9.13 hod. na tom istom mieste aj fľašu slivovice za to, že zabezpečil rýchle a bezproblémové vydanie povolenia na medzinárodnú nepravidelnú autobusovú dopravu v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave pre spoločnosť Ing. Y. N. s názvom Ing. Y. N. - N. so sídlom v Y.,

v bode 14

Z. J. dňa 17. 01. 2008 v čase okolo 14.07 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý samostatne spracúva rozhodnutia, ako i vykonáva udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, žiadal a prevzal od H. J. finančný úplatok vo výške 1000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 33,19 Eur za to, že mu v rozpore s § 2, § 21 a § 41a zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov bez doloženia potrebných dokladov o bezpečnosti a prevádzkyschopnosti dopravného prostriedku zabezpečí rozšírenie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu pre dopravcu H., so sídlom v Humennom na Laboreckej XX, o najmenej jedno vozidlo, na základe čoho aj dňa 18. 01. 2008 bolo povolenie vydané pod číslom XXXX/XXXXX-XXX.,

v bode 15

Z. J. dňa 21. 01. 2008 v čase okolo 13.53 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zabezpečujúci činnosť skúšobnej komisie na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, požiadal žiadateľov o vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave Mgr. J. R., a H. S. o poskytnutie úplatku vo výške 10.000 Sk, čo činí po prepočítaní konverzným kurzom 331,94 Eur od každého z nich za to, že im ako člen skúšobnej komisie pre vykonanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v prípade ich záujmu pomôže a zabezpečí pred skúšobnou komisiou úspešné absolvovanie skúšky k preukázaniu odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave v zmysle § 3 zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších zmien a doplnkov a to bez skutočného preskúšania požadovaných odborných vedomostí,

v bode 16

Z. J. dňa 04. 02. 2008 v čase okolo 14.09 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, poverený posudzovacou a rozhodovacou činnosťou pri udeľovaní a odnímaní povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, prijal od J. L. peňažný úplatok vo výške 5000 Sk, čo predstavuje po prepočítaní konverzným kurzom sumu 165,97 Eur za to, že mu urýchlene a v rozpore s § 2, § 21 a § 41a zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, bez doloženia potrebných aktuálnych dokladov o finančnej spoľahlivosti žiadateľa, zabezpečí vydanie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu k 18 vozidlám pre jeho spoločnosť J. L. J. so sídlom v R., na základe čoho aj dňa 06. 02. 2008 bolo povolenie vydané pod číslom XXXX/XXXXX-XXX,

v bode 17

Z. J. dňa 06. 02. 2008 v čase okolo 10.35 hod. ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, poverený posudzovacou a rozhodovacou činnosťou pri udeľovaní a odnímaní povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, prijal od U. B. peňažný úplatok vo výške 1000 Sk, čo predstavuje po prepočítaní konverzným kurzom sumu 33,19 Eur, kávu, čokoládový dezert a fľašu alkoholu za to, že jej urýchlene a v rozpore s § 2, § 21 a § 41a zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, bez doloženia potrebných aktuálnych dokladov o finančnej spoľahlivosti žiadateľa, zabezpečí vydanie povolenia na medzinárodnú nepravidelnú autobusovú dopravu k 2 vozidlám pre spoločnosť jej manžela s názvom E. B. C. so sídlom v Snine na L., na základe čoho aj dňa 06. 02. 2008 bolo povolenie vydané pod číslom XXXX/XXXXX-XXX.,

t e d a

v bodoch 1 až 17

- v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo a cez sprostredkovateľa pre seba žiadal, dal si sľúbiť a prijal úplatok,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 17

pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa o d s u d z u j e :

Podľa § 329 ods. 1 s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá peňažný trest 3.500,- € (tritisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. sa obžalovaný Z. J., nar. XX. XX. XXXX v F., bytom H. X. XXXX/XX,

J., spod obžaloby pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako čiastkový útok pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

Z. J. dňa 22. 01. 2008 ako odborný radca Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zamestnaný na pozícii odborného radcu, ktorý samostatne spracúva rozhodnutia, ako i vykonáva udeľovanie a odnímanie povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu, v kancelárskych priestoroch tohto úradu, v rozpore s § 53 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. m/ a § 53 ods. 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, ako aj v rozpore s § 2, § 21 a § 41a zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, so spätným dátumom a bez doloženia všetkých potrebných dokladov o bezúhonnosti, odbornej spôsobilosti, finančnej spoľahlivosti žiadateľa, bezpečnosti a prevádzkyschopnosti dopravného prostriedku, a teda bez náležitého preskúmania splnenia podmienok k vydaniu povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu, zabezpečil pre dopravcu Y. E. - MKD s miestom podnikania Bardejov, R., vydanie povolenia na vykonávanie medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy č. sp. XXXX/XXXXX-XXX,

o s l o b o d z u j e,

pretože skutok nie je trestným činom.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ďalej len ŠTS) rozsudkom z 28. októbra 2013, sp. zn. PK - 1 T 32/2012 uznal obžalovaného Z. J. za vinného v bodoch 1 až 18 z pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a v bodoch 1 až 17 z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkových základoch uvedených v bodoch 1 až 17 výrokovej časti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) z 24. júna 2014 sp. zn. 2 To 2/2014 a na skutkovom základe uvedenom v oslobodzujúcej časti tohto rozsudku (pôvodne označeného ako skutok 18).

Uložil mu za to podľa § 329 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému peňažný trest 3.500,- € (tritisícpäťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie, povolanie alebo funkciu v štátnej službe na dobu 3 (tri) roky.

Proti uvedenému rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie obžalovaný Z. J. prostredníctvom obhajcu

dňa 23. decembra 2013, písomne odôvodnené podaním zo 7. februára 2014, a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) dňa 11. novembra 2013, písomne odôvodnené podaním z 9. januára 2014.

Obžalovaný Z. J. v podanom odvolaní vytkol prvostupňovému súdu nesprávnosť skutkových zistení a na ich základe vyvedených právnych záverov, mechanické prezentovanie produkovaných dôkazov bez ich individuálneho vyhodnotenia, hodnotenie dôkazov abstraktne, spôsobom neumožňujúcim preskúmať, akými úvahami sa riadil pri ich hodnotení. Súd si nekriticky osvojil skutkové a právne závery obsiahnuté v podanej obžalobe bez toho, aby ich konfrontoval s obsahom dôkazov produkovaných na hlavnom pojednávaní. Nereagoval na argumentáciu obhajoby obsiahnutú v koncentrovanej podobe v záverečnej reči obhajcu. Poukázal na ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák. definujúce verejného činiteľa vymedzenými znakmi - konkrétna funkcia, postavenie, pracovný alebo služobný pomer, podieľanie sa na plnení úloh štátu a používanie zverenej právomoci, pričom všetky pojmové znaky charakterizujúce postavenie určitej osoby ako verejného činiteľa musia byť splnené kumulatívne. Akcentoval, že právomoc musí obsahovať prvok moci (vynútiteľnosť rozhodnutia štátnou mocou) a prvok rozhodovania, čo nebolo splnené v jeho trestnej veci, keďže z titulu svojho služobného zaradenia bol oprávnený a povinný pripravovať podklady pre nadriadené zložky, avšak vydávanie individuálnych právnych aktov bolo zverené prednostovi Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, ktorý ak plnil svoje povinnosti len formálne, nemožno to pričítať obžalovanému. Dal do pozornosti, že skúšobná komisia, ktorej bol členom, nebola správnym orgánom, ktorý by autonómne rozhodoval o vydaní osvedčenia o odbornej spôsobilosti, ale iba spracúvala návrhy na vydanie osvedčenia, o ktorom ako správny orgán rozhodol prednosta krajského úradu. Výjadril presvedčenie, že nebolo dôkazmi preukázané, že by v skutkoch uvedeným konaním vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Rozobral náležitosti udeľovania resp. rozšírenia povoľovania na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu so záverom, že vydanými povoleniami nedošlo pre žiadateľov o poskytnutie žiadnej výhody, pričom z titulu svojho služobného zaradenia nemohol ovplyvniť rozhodnutie správneho orgánu o rozšírenie povolenia na medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu a teda nemohol zabezpečiť pre týchto žiadateľov žiadne zvýhodnenie, ktoré by vo svojich dôsledkoch znamenalo porušenie služobných povinností obžalovaného.

Vzhľadom na absenciu pojmových znakov subjektu, ako aj objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, neprichádza podľa obžalovaného do úvahy jeho trestná zodpovednosť za skutky, z ktorých bol uznaný vinným v napadnutom rozsudku. Pri právnej kvalifikácii skutkov ako trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., namietal obžalovaný absenciu pojmových znakov, objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Výjadril názor, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by od žiadateľov prijal plnenie majúce charakter úplatku, a pre prípad takého záveru súdu, že sa o úplatok jednalo, namietol súvislosť takých plnení s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, teda s jeho činnosťou člena skúšobnej komisie, či odborného radcu Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie. Osobitne obžalovaný poukázal na identické námietky jeho postavenia ako verejného činiteľa uplatnené k právnej kvalifikácii zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., vzťahujúce sa i na ods. 2 §-u 329 Tr. zák.

Obžalovaný Z. J. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu, vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, a aby v zmysle § 319 Tr. por. zamietol odvolanie podané prokurátorom.

Prokurátor v podanom odvolaní pri akceptovaní skutkových zistení a právnej kvalifikácie skutkov súdom prvého stupňa, dal do pozornosti mnohopočetnosť dielčích skutkov spáchaných v relatívne krátkom časovom období monitorovania konania obžalovaného, čo spolu s kumuláciou trestných činov obžalovaného sa malo prejavíť v uloženom treste, podľa názoru prokurátora v trvaní osem rokov. Peňažné úplatky v prospech obžalovaného vo výške 3.718,- Eur nie sú pokryté odčerpaním jeho financií uloženým peňažným trestom 3.500,- Eur, pričom sa domáha uloženia takého trestu vo výške 7.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody deväť mesiacov. S uloženým trestom zákazu činnosti sa

prokurátor stotožnil.

Prokurátor navrhol odvolaciemu súdu s poukazom na § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť o uložení prísnejšieho trestu v intenciách ním podaného odvolania.

Na obsahu písomných odvolaní zotrvali obhajoba i prokurátor i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako odvolací súd (§ 315 veta druhá Tr. por.), keďže nezistil dôvod na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo zrušenia rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po takto uplatnenej prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že dôvodným je iba odvolanie obžalovaného Z. J. a to pokiaľ ide o právne posúdenie zistených skutkov, čo našlo svoj odraz v oslobodení obžalovaného najvyšším súdom spod obžaloby pôvodne v rozsudku ŠTS uvedeného skutku pod bodom 18, právne kvalifikovaného ako čiastkový útok pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., a pochybenie súdu prvého stupňa v právnom kvalifikovaní (aj) skutkov v bodoch 1 až 17 sekundárne ovplyvnilo aj zákonnosť výroku o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému ukladaný v rámci prísnejšej trestnej sadzby, než mohol byť uložený a tiež k trestu zákazu činnosti, ktorého neuloženie odvolacím súdom bude odôvodnené v ďalšom texte odôvodnenia tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o samotné skutkové zistenia, tieto sú podľa odvolacieho súdu výsledkom zákonne vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a hodnotenia dôkazov, ktorému z hľadiska pravidiel pre toto hodnotenie zakotvených v § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič zásadnejšie vytýkať.

Odvolacie námietky obžalovaného možno v princípe rozdeliť na hodnotenie zisteného skutkového stavu, ktoré je z pozície jeho obhajoby odlišné od záverov napadnutého rozsudku ŠTS, a na odvolaním vyargumentované námietky konania obžalovaného nie v pozícii verejného činiteľa, čo má nájsť svoj odraz v inej (pre prípad uznania viny) právnej kvalifikácii skutkov.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pri jednotlivých skutkoch podrobne uviedol obsah jednotlivých dôkazov i to, na základe ktorých dôkazov dospel k záveru preukaznosti skutkových zistení pri tom ktorom čiastkovom skutku (v bode 1 až 18 pôvodného rozsudku ŠTS). Vzhľadom k popisnej precíznosti zachytenia obsahu jednotlivých dôkazov v odôvodnení rozsudku ŠTS odvolací súd na túto obsahovú stránku dôkazov plne poukazuje.

K hodnoteniu dôkazov, z ktorých učinil prvostupňový súd závery o tom, že sa jednotlivé dielčie skutky stali s obsahovou náplňou skutkových viet uvedených vo výrokovej časti rozsudku ŠTS, ako i to, že skutky spáchal obžalovaný Z. J., je potrebné uviesť, že z pohľadu štruktúry nositeľov dôkazov jednotlivých čiastkových skutkov, boli skutky pri absencii (priznávajúcej) výpovede obžalovaného preukazované výpoveďami svedkov, ktorí boli priamo zainteresovaní na komunikácii s obžalovaným (bezprostredný dôkaz), ktorí sa o skutkoch dozvedeli sprostredkovane (odvodený dôkaz), svedkov, ktorí sa vyjadrovali všeobecne k problematike obsahu pracovnej náplne obžalovaného, jeho pracovným výsledkom, listinné dôkazy a (najmä) obrazovo-zvukové záznamy a zvukové záznamy telefonických hovorov. Je potrebné uviesť, že nie všetky svedecké výpovede svedkov priamo zainteresovaných na spáchaní jednotlivých dielčích skutkov obžalovaného Z. J. i jednoznačne usvedčujú. Je treba vziať do úvahy, že sa jedná o nositeľov dôkazov, ktorí sú taktiež páchatelmi trestných činov prevráteného obrazu schémy príjemca úplatku (obžalovaný Z. J.) - poskytovateľ úplatku (príslušný svedok v trestnej veci obžalovaného Z. J., inak v pozícii páchatelia trestného činu - odovzdávateľa úplatku). Je vcelku logické, že takíto svedkovia majúci záujem na ochrane vlastnej osoby tak priamo či nepriamo obsahom svojich

výpovedí neusvedčujú (jednoznačne) obžalovaného Z. J.. Popri tom je tu skupina svedkov - nositeľov priamych bezprostredných dôkazov, ktorí v pozícii obžalovaných - odsúdených v ich trestných veciach, využili svoje právo nevypovedať, čo znemožnilo použiť tieto dôkazy v trestnej veci obžalovaného Z. J..

Ďalšie dôkazy svedeckých výpovedí tvoria skupinu nositeľov odvodených dôkazov, ktoré sú samy o sebe nedostatočné z pohľadu preukaznosti viny, avšak spolu s inými dôkazmi priamymi či nepriamymi tvoria harmonický celok preukaznosti spáchania dieľších skutkov obžalovaného.

Základnou líniou, od ktorej sa odvíja záver oboch stupňov súdov o preukázaní spáchania dieľších skutkov obžalovaným Z. J., sú však obrazovo-zvukové záznamy o komunikácii obžalovaného Z. J. v pozícii osoby, ktorá pre seba žiadala, dala si sľúbiť, resp. prijala úplatok, s osobami, ktoré pri jednotlivých skutkoch obsahovo o úplatkoch s obžalovaným komunikovali. Na rozdiel od obhajoby, aj odvolací súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že obsahová stránka zvukovej podoby komunikácie o finančných a vecných hodnotách požadovaných, prijatých, resp. vyžiadaných v podobe sľubu obžalovaným plnení, je jednoznačne preukázaná nielen v samotnej skutočnosti o požadovaní, prijatí alebo sľúbení plnení, ale i v súvislostiach s aktivitami obžalovaného ako protislužby vo sfére ním zabezpečovaného konania v prospech týchto osôb, resp. v prospech iných osôb cez jednatel'ov - sprostredkovateľ'ov týchto protislužieb, komunikujúcich s obžalovaným, obsahová stránka ktorej komunikácie je zachytená v jednotlivých sekvenciách obrazovo-zvukových záznamov. V záznamoch vzťahujúcich sa k jednotlivým skutkom sa v príslušných situačných kontextoch spomínajú plnenia priamo v podobe úplatkov v tomto slovnom spojení (skutok 1, 9, 12), v iných zhodne významných podobách slovných spojení (skutok 3, 7) - zvuková časť audiovizuálnej nahrávky, preberanie peňazí či hmotných plnení (a ich schovanie či presunutie obžalovaným) - (skutok 2, 4, 5, 6, 8, 11, 13, 14, 16, 17) - vizuálna časť audiovizuálnej nahrávky (spolu so zvukovou časťou), či gestami naznačené plnenie finančným obnosom (skutok 10, 15) - vizuálna časť audiovizuálnej nahrávky.

Pre jednotlivé skutky tak v zostručnení je audiovizuálnou nahrávkou preukázané:

skutok 1 - odpoveď obžalovaného Z. J. o riešení úplatku, keď budú hotové osvedčenia

skutok 2 - úplatca sľúbil, že sa bude revanšovať, na čo obžalovaný reagoval „no dobre“. Úplatca odovzdal obžalovanému igelitku, ktorej obsah, fľašu a peniaze si obžalovaný pozrel

skutok 3 - na otázku úplatcu, čo je dlžný, obžalovaný reagoval slovami 500 eur

skutok 4 - po utvrdzovaní sa na dohodnutej sume úplatca vyráтал na stôl bankovky v nominálnej hodnote 1000 Sk, ktoré dal obžalovaný pod spisový obal

skutok 5 - počas rozhovoru dal úplatca obžalovanému niekoľko bankoviek a prevzal si rozšírené povolenie

skutok 6 - úplatca ukázal na doklady, ktoré mu s vloženými bankovkami dal na stôl... úplatca upozornil obžalovaného na peniaze v obale s tým, aby ich nevidela sekretárka

skutok 7 - na otázku čo je dlžný, obžalovaný odpovedal, že to bude stáť dvanásť modrých papierov

skutok 8 - komunikácia o korunách, 10 za urobenie skúšky... úplatca vytiahol fľašu alkoholu, ktorú dal obžalovanému. Ten ju vzal a schoval pod stôl.

skutok 9 - úplatca sa opýtal, či to bude stáť 15 „baby“ a obžalovaný odpovedal, že áno

skutok 10 - vybavenie vecí ráno a ukázanie úplatcu na prstoch 10. Obžalovaný s tým súhlasil.

skutok 11 - úplatca dal na stôl pod papiere bankovku v nominálnej hodnote 1000 Sk. Obžalovaný namietal, že takto nie, že nepotrebuje mať problémy, ale nechal ju na pôvodnom mieste a nevrátil ju. Potom si ju obzrel.

skutok 12 - úplatca sa opýtal, kedy má dať úplatok a koľko. Obžalovaný odpovedal, že vtedy, keď si príde po osvedčenie a nech to dá cez ním uvedenú osobu

skutok 13 - úplatca povolenie prebral, vybral bankovku a dal ju obžalovanému so slovami „tu máte na poldecí s Milanom“. Obžalovaný poďakoval a bankovku odložil na stôl.

skutok 14 - úplatca z peňaženky vytiahol bankovku v nominálnej hodnote 1000 Sk a dal ju obžalovanému na stôl a povedal, že na podporu nezamestnanosti. Prekryl ju papierom. Obžalovaný bankovku zobral, poďakoval a povedal, že ju použije na odborovú schôdzu

skutok 15 - obžalovaný úplatcom ukázal na prstoch po desiatke

skutok 16 - úplatca sa opýtal, koľko je dlžný a či mu päť bude stačiť. Obžalovaný súhlasil a úplatca mu

položil bankovky na stôl pod písomnosti. Neskoršie ich obžalovaný spod papierov zobral a uložil do šuflíka od stola

skutok 17 - úplatkyňa z peňaženky vytiahla bankovku v nominálnej hodnote 1000 Sk, vložila ju pod prinesenú dokumentáciu, že bankovka patrí k tej veci a že to je oldomáš. Obžalovaný poďakoval a bankovku presunul pod inú kôpku papierov na stole.

Uvedené fragmenty obrazovo-zvukových nahrávok preukazujú prevzatie, resp. požadovanie peňazí či vecných hodnôt obžalovaným, a to v súvislostiach, zachytených v širšom kontexte obrazovo-zvukových záznamov, podrobne uvedených pri jednotlivých čiastkových skutkoch obžalovaného. Už len samotné obrazovo-zvukové záznamy zachytávajú a preukazujú súvislosti preberaných či požadovaných plnení vo finančnej či naturálnej forme, ktoré ani odvolací súd nehodnotí v obhajobných súvislostiach predkladaných v odvolaní obžalovaným, pretože tieto nie sú logické. Tieto obrazovo-zvukové záznamy v kontexte s ostatnými dôkazmi - výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi, vytvárajú ucelenú mozaiku preukaznosti spáchania skutkov obžalovaným Z. J..

K obhajobným námietkam obžalovaného najvyšší súd dáva do pozornosti, že prevzatie peňazí či naturálnych požitkov obžalovaným sa preukazne udialo jeho priamym konaním. Pokiaľ sú k tomu slovné komentáre na prvý pohľad odťažené od súvislostí ich prevzatia (k narodeninám, nezamestnanosť, na poldeci...), je zjavné, že obojstranne - tak obžalovaným ako aj poskytovateľom ide o snahu, aby tieto aktivity v prípade potreby mohli byť vysvetľované nevinnými dôvodmi, pričom zjavne nikto zo zainteresovaných nepočítal s tým, že tieto aktivity môžu byť monitorované zvukovo-obrazovými nahrávkami. Vo viacerých prípadoch zaznela od obžalovaného všeobecná obava možného záznamu audionahrávkou, čo vyjadril v požiadavke vypnutia zariadení pre možné nahrávanie a logicky následné možné usvedčenie z takýchto nelegálnych činností.

Zhrnúc uvedenú dôkaznú situáciu, odvolací súd sa plne stotožnil so závermi ŠTS o preukázaní vykonanými dôkazmi skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku. Iná situácia vznikla pri skutku v bode 18 rozsudku ŠTS, vo vzťahu ku ktorému odvolací súd rozhodol oslobodením, avšak nie pre skutkové zistenia, ale pre to, že skutok nie je trestným činom (nasledujúci text odôvodnenia tohto rozsudku).

Iná, nesúladná s napadnutým rozsudkom ŠTS, je otázky právnej kvalifikácie skutkov obžalovaného Z. J. v bodoch 1 až 17, resp. bode 18 napadnutého rozsudku, odvolacím súdom.

Správne zistené konanie obžalovaného Z. J. v bodoch 1 až 17 súd prvého stupňa posúdil v súlade so zákonom, keď obžalovaného uznal za vinného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. ŠTS však pochybil v tom, keď v bodoch 1 až 17 dospel k záveru, že úplatok v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu prijal obžalovaný ako verejný činiteľ a v dôsledku toho posúdil jeho konania aj podľa odseku 2 ustanovenia §-u 329 Tr. zák. a tiež v bodoch 1 až 18 svojho rozsudku - skutky pod bodmi 1 až 17 rozsudku najvyššieho súdu a skutok, pre ktorý (právne obžalobou kvalifikovaný ako čiastkový útok pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) bol obžalovaný odvolacím súdom spod obžaloby oslobodený, keď uznal obžalovaného za vinného aj z pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.

Obžalovaný Z. J. bol (obžalobou a ŠTS) mylne považovaný za verejného činiteľa. Pokiaľ by ním aj bol, neprichádzalo by do úvahy kvalifikovať jeho konanie v bodoch 1 až 18 (rozsudku ŠTS) ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, (ods. 2 písm. a/) Tr. zák. Pre túto právnu kvalifikáciu je totiž z hľadiska objektívnej stránky potrebné, aby protiprávne konanie páchatel'a v postavení verejného činiteľa spočívalo priamo vo vykonávaní jeho právomoci, a to spôsobom odporujúcim zákonu. Táto právomoc je zákonom daná orgánu verejnej moci, v štruktúre ktorého páchatel' pôsobí a ktorého právomoc ako verejný činiteľ vykonáva. Nepostačuje teda porušenie služobných povinností, pokiaľ k tomu porušeniu nedošlo v rámci výkonu právomoci, ktorá má prvky

rozhodovania a moci, resp. rozhodovania vo sfére verejnej moci.

Právomoc (pôsobnosť) správneho orgánu v súvislosti s rozhodovaním o udelení povolenia alebo rozšírenia už vydaného povolenia na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu je upravená v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, v zákone č. 543/2003 Z. z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a vecne v zákone č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov.

Ustanovenie § 53 ods. 1 písm. b/, c/, d/, f/, m/, ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov, na ktoré poukazuje ŠTS v súvislosti s právnou kvalifikáciou činu obžalovaného v bodoch 1 až 18 (rozsudku ŠTS) ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, (ods. 2 písm. a/) Tr. zák. vymedzuje povinnosti štátneho zamestnanca vrátane v súvislosti s vykonávaním štátnej služby (zákazu) prijímať dary alebo iné výhody od fyzickej osoby alebo právnickej osoby (s výnimkou darov alebo iných výhod poskytovaných služobným úradom). Nejde však o ustanovenie kompetenčné, ktoré by zakladalo právomoc na úseku rozhodovania v cestnej doprave, a preto jeho porušenie nie je zneužívaním právomoci verejného činiteľa. Znaky zločinu podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. by boli naplnené v prejednávanej trestnej veci, za predpokladov uvedených v skutkovej vete obžaloby, ak by žiadateľom o rozšírenie povolenia v jednotlivých dielčích skutkoch bolo vyhovené, hoci nespĺňali zákonné podmienky a za zistenia, že obžalovaný konal v postavení verejného činiteľa. Tieto podmienky naplnené neboli, pretože žiadatelia podmienky pre rozšírenie povolenia spĺňali a obžalovaný Z. J. pri vydávaní predmetného rozhodnutia (inou osobou) postavenie verejného činiteľa nemal. Zákom požadovaný prvok rozhodovania a moci (§ 128 ods. 1 Tr. zák.) nepatrí v tejto veci obžalovanému ako zamestnancovi orgánu štátnej správy, ale prednostovi krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove, ktorý rozhodnutia vydával. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že náplňou činnosti obžalovaného bola úplná príprava podkladov pre rozhodnutie, vrátane návrhu rozhodnutia, avšak vydať také rozhodnutie patrilo do pôsobnosti prednostu, ktorý zaň v konečnom dôsledku zodpovedal. V tejto súvislosti je treba dať za pravdu obhajobe, že prednosta úradu nebol viazaný obžalovaným predloženými návrhmi, mohol ich korigovať, dať prepracovať, či rozhodnutie nevydať, takže obžalovaným predložené návrhy automaticky nezabezpečovali istotu a vecný obsah vydaného rozhodnutia inej osoby - prednostu úradu.

Uvedené zistenia vylučujú spomenuté právne posúdenie dielčích skutkov nielen podľa § 326 ods. 1 písm. a/ (a na to nadväzujúce ustanovenie odseku 2 písm. a/) Tr. zák., ale aj podľa odseku 2 ustanovenia § 329 Tr. zák.

Právny a vecný rozbor právomocí obžalovaného Z. J. nie v postavení verejného činiteľa pre jeho nie rozhodovaciu činnosť vo vzťahu k čiastkovým skutkom udeľovania a rozširovania povolení na medzinárodnú cestnú nákladnú dopravu (predchádzajúci text odôvodnenia rozhodnutia) je aktuálny i vo vzťahu ku skutkom činnosti obžalovaného v skúšobných komisiách na udeľovanie osvedčení o odbornej spôsobilosti na podnikanie v cestnej doprave. Osvedčenie o odbornej spôsobilosti uchádzača vydával prednosta úradu na základe zápisnice skúšobnej komisie, ktorej bol obžalovaný Z. J. jedným z členov.

Vylúčenie už uvedeného právneho posúdenia skutkov podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. malo potom za následok rozhodnutie odvolacieho súdu o oslobodení obžalovaného Z. J. spod obžaloby pre pôvodne čiastkový skutok pod bodom 18 obžaloby a rozsudku ŠTS, ktorého súčasťou na rozdiel od bodov 1 až 17 nebolo finančné či vecné plnenie v akejkoľvek podobe, takže konanie obžalovaného v bode 18 nenapĺňalo znaky skutkovej podstaty žiadneho z trestných činov a obžalovaný pre skutok, ktorý nie je trestným činom, bol spod obžaloby oslobodený (§ 285 písm. b/ Tr. por.).

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby uplatnenou v podanom odvolaní, že plnenia majúce charakter úplatku (pre prípad takého záveru súdov) nesúviseli s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, a teda s činnosťou obžalovaného Z. J. ako člena skúšobnej komisie, či odborného radcu Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie. Prijatie, sľúbenie (danie si sľúbiť), či požadovanie finančných obnosov či vecných plnení v súvislostiach uvedených v skutkových vetách bodu 1 až 17

rozsudku, sú nielen porušením už uvedených povinností štátneho zamestnanca, vyplývajúcich obžalovanému zo zákona o štátnej službe, ale sú zároveň aj zločinom prijímania úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Hoci obžalovanému nebola zverená priama rozhodovacia činnosť (právomoc), obsah jeho pracovnej náplne priamo a bezprostredne rozhodovanie o udeľovaní povolení či osvedčení o odbornej spôsobilosti zásadným spôsobom ovplyvňoval, keďže obžalovaný zaobstarával všetky vecné podklady pre vyžadované povolenie a tieto predbežne posudzoval predkladaním konkrétnych návrhov na rozhodnutie svojmu predstavenému, resp. ako člen skúšobnej komisie podpisom zápisnice predkladal nadriadenému podklady pre rozhodnutie o osvedčení.

V súvislosti s uvedeným najvyšší súd podotýka, že prijatie (požadovanie, danie si sľúbiť) úplatku s obstarávaním vecí všeobecného záujmu je trestné aj vtedy, keď úplatok (ako peňažné či vecné plnenie, na ktoré nie je právny nárok) neovplyvnilo rozhodnutie samotné a ani konanie, ktoré mu predchádzalo a ktoré bolo vykonané zákonným spôsobom.

Vzhľadom k zmene právnej kvalifikácie skutkov v bodoch 1 až 17 a v dôsledku toho, že skutok v bode 18 nie je trestným činom, odvolací súd zrušil výrok o vine ŠTS a sám vo veci rozhodol uznaním obžalovaného Z. J. za vinného pokračovacím zločinom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. (skutky v bodoch 1 až 17) a oslobodením obžalovaného spod obžaloby (pôvodný dielčí skutok 18).

Pri pôvodnej právnej kvalifikácii skutkov rozhodnutím ŠTS bola trestná sadzba trestu odňatia slobody pre najprísnejšie trestný zločin (v zbiehajúcich sa trestných činoch) päť až dvanásť rokov (§ 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.). Pri právnom posúdení skutkov v bodoch 1 až 17 ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. je trestná sadzba odňatia slobody tri až osem rokov, s prihliadnutím na predchádzajúce vedenie riadneho života obžalovaným (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a neexistenciou žiadnej z priťažujúcich okolností, znížená o jednu tretinu z hornej hranice sadzby, teda modifikovaná na rozpätie tri roky až šesť rokov štyri mesiace odňatia slobody. V rámci uvedenej sadzby pri ukladaní trestu odvolací súd zohľadniac i vek obžalovaného a mnohopočetnosť (dielčích) skutkov (17) dospel k záveru, že primeraným trestom obžalovanému Z. J. je trest odňatia slobody v trvaní tri roky (dolná hranica trestnej sadzby), avšak trest spojený s jeho výkonom (nepodmienečne).

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody najvyšší súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.), keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý (by) mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

I keď funkciou peňažného trestu je v podstate odčerpanie majetkového prospechu páchatel'a, ktorý získal trestnou činnosťou, druhostupňový súd i pre zmenu právnej kvalifikácie skutkov v prospech obžalovaného neuložil mu prísnejší peňažný trest, než tak učinil súd prvého stupňa.

Pre prípad, že by peňažný trest mohol byť úmyselne zmarený, najvyšší súd ustanovil (obžalovanému) náhradný trest odňatia slobody osem mesiacov.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa, najvyšší súd neuložil obžalovanému Z. J. trest zákazu činnosti (vykonávať zamestnanie, povolanie alebo funkciu v štátnej službe), keďže s poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1 písm. b/ (skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za úmyselný trestný čin) a § 19 ods. 1 písm. c/ (podmienkou prijatia do štátnej služby je bezúhonnosť), ods. 3 (za bezúhonného sa nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, ak odsúdenie nebolo zahladené), ods. 3 písm. c/, ods. 4 (bezúhonnosť vedúceho zamestnanca vylúčená právoplatným odsúdením za korupčné trestné činy, aj ak bolo odsúdenie zahladené) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe, čím sa ďalšie pôsobenie odsúdeného v štátnej službe stáva prakticky (vek, výkon trestu odňatia slobody, lehota na zahladenie odsúdenia) nemožným.

Odvolanie prokurátora smerujúce k sprísneniu trestu obžalovanému Z. J. pre skutočnosti

vyargumentované v predchádzajúcom texte odôvodnenia tohto rozsudku, najvyšší súd ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.